

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning

Formålet med beslutningsforslaget er at få nedbragt sagsbehandlingstiden i Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser (Erstatningsnævnet).

Sagsbehandlingstiden er p.t. ca. 5-6 måneder. Det foreslås, at regeringen pålægges at nedbringe sagsbehandlingstiden til under 2 måneder pr. 1. januar 2004.

Forslagsstillerne finder den nuværende sagsbehandlingstid og pukkel af ubehandlede sager uacceptabel. Sagerne vedrører personer, som har været udsat for alvorlige forbrydelser, og som ofte allerede har været igennem en lang sagsbehandling hos politi, anklagemyndighed og domstole, før sagerne havner på Erstatningsnævnets bord. Forslagsstillerne finder ikke, at samfundet kan behandle ofre, herunder ikke mindst ofre for vold og voldtægt, på denne måde.

Forslagsstillerne bemærker, at statsministeren under besvarelsen af spm. nr. US 63 af Frank Jensen (S) den 28. januar 2003 bl.a. har tilkendegivet, at det er uacceptabelt med så lange sagsbehandlingstider, at det selvfølgelig er helt uacceptabelt, hvis de skulle blive længere, og at sagsbehandlingstiderne bør blive kortere. Besvarelsen af spørgsmålet er medtaget som bilag 1 til beslutningsforslaget.

Statsministerens besvarelse af spm. nr. US 63 af Frank Jensen (S) den 28. januar 2003 står dog i skærende kontrast til regeringens konkrete politik. Det er for forslagsstillerne helt uforståeligt, at statsministeren kan svare sådan samtidig med, at Erstatningsnævnet pålægges besparelser både i 2002 og senest i forbindelse med finansloven for 2003.

At besparelserne øjensynlig fortsætter dokumenteres af budgetoverslagene i finanslov 2003 og i brev af 29. januar 2003 fra statsministeren til Frank Jensen (S), hvor statsministeren skriver:

»Erstatningsnævnets bevilling blev ved finansloven for 2002 – som led i regeringens generelle besparelser – reduceret fra 4,7 til 4,6 mio. kr. i løbende priser.

I 2003 skal Erstatningsnævnet spare yderligere 100.000 kr., så bevillingen nu udgør 4,5 mio. kr. I finanslovens budgetoverslag er reduktionen fortsat i

budgetårene, således at bevillingen i 2006 er angivet til 4,1 mio. kr.«

Forslagsstillerne finder den manglende sammenhæng mellem statsministerens udtalelser og regeringens konkrete politik decideret afslørende og finder regeringens foreslåede besparelser på Erstatningsnævnet fuldstændig uacceptable.

At udviklingen er uholdbar dokumenteres yderligere af Erstatningsnævnets årsberetning for 2001, hvoraf det fremgår:

»Det øgede sagsantal, den nye og mere komplicerede lovgivning på området samt de udmeldte besparelser vil indebære, at nævnet kommer til at yde en ringere service over for ofre for forbrydelser. Dette vil navnlig vise sig ved en stigning i sagsbehandlingstiden.«

Justitsministeren har i et svar af 18. februar 2003 til Folketingets Retsudvalg, jf. alm. del – bilag 741, oplyst, at Justitsministeriet og Erstatningsnævnet er i færd med at udarbejde en samlet handlingsplan for arbejdet med at nedbringe Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid yderligere. Udgangspunktet for handlingsplanen er en række indsatspunkter, som Erstatningsnævnet har opstillet for 2003. Det drejer sig bl.a. om mulighederne for at overgå til et nyt elektronisk sagsbehandlingssystem, udvikling af nye værktøjer til måling af nævnets sagsbehandlingstider og produktiviteten i nævnet, forsøg med en ændret sagsfordeling m.v. Svaret indeholder imidlertid ingen konkrete tilkendegivelser om, hvor langt sagsbehandlingstiden bør og kan nedbringes til.

Formålet med dette beslutningsforlag er at pålægge regeringen at nedbringe sagsbehandlingstiden og derved hjælpe regeringen til harmoni mellem retorik og politik. Det modsatte er fuldstændig uacceptabelt.

2. Offererstatning

Siden 1976 har Erstatningsnævnet på statens vegne ydet erstatning til ofre for forbrydelser. Lovgrundlaget findes i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 470 af 1. november 1985 med senere ændringer (offererstatningslo-